

Parlament, w pracach nad ustawą dotyczącą dystrybucji węgla przez gminy, przyjął kilka poprawek, które sugerował Związek Powiatów Polskich.

Na etapie prac w Sejmie, uchwalając ustawę posłowie przyjęli propozycję ZPP, aby termin zapłaty za węgiel był liczony od momentu udostępnienia go gminie. W kształcie przyjętym przez parlament zapłata będzie liczona 60 dni od momentu wydania paliwa stałego przez podmiot wprowadzający.

Po zapoznaniu się z propozycjami Związku, Senat wprowadził w ustawie poprawki dotyczące:

- zagwarantowania, że spółki komunalne oraz jednostki organizacyjne gminy, które zostaną wyznaczone do sprzedaży węgla, nie będą potrzebowały do tego zmian w swoich dokumentach statutowych;
- wykreślenia możliwości ustalania przez rady gmin zasad sprzedaży węgla i rozpatrywania wniosków o zakup.

Poprawki te uzyskały akceptację Sejmu. Ponadto, uwzględniono też propozycje strony samorządowej, by wójt, w razie potrzeby, mógł wprowadzać niezbędne zmiany w planie dochodów i wydatków budżetu gminy.

Po przedstawieniu argumentów już na pierwszym etapie sejmowym oraz dyskusji w Senacie, parlament ostatecznie wprowadził także przepisy doprecyzowujące kwestię przyznawania dodatku węglowego. Pozwoli ona szefom gmin na przyznawanie dodatków osobom w niewydzielonych lokalach, ale mających własne źródło ogrzewania, po przeprowadzeniu wywiadu środowiskowego. Na ten problem zwracał w czasie prac również uwagę ZPP, który skierował niedawno [w tej sprawie wystąpienie](#).

Związek Powiatów Polskich chciał też by ustawowo zagwarantować maksymalnie 100 kilometrów odległość punktu odbioru węgla od siedziby gmin. Choć poprawka ta, wprowadzona przez senatorów, nie uzyskała akceptacji Sejmu, to przedstawiciele rządu zapewniali, że będzie to zrealizowane operacyjnie, wobec dużej liczby punktów dystrybucji, które mają spółki węglowe.